

ASHA ARCHIVES

2.029 I

আশা সঙ্কলিত

2029 I

ASHA ARCHIVES

॥ म॥

॥ १ ॥

॥ ॥ स्वस्ति श्रीगणपति चरणौ सरोजौ भ्यां नमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरैः
वनरोत्तमः ॥ देवी सरस्वतीया संततो जयपुदीरोत्तः ॥ ॥ जयंती मंगला काली
भद्रकाली कपालिनी ॥ दुर्गाक्षमा शिवाक्षानीत्वा हस्तधानमोक्तते ॥ ॐ
नमश्चुडिको ॥ ॥ ॐ नमः श्रीसप्तशती स्तोत्रमंत्रप्रथमं चरित्रं ब्रह्मा
वृद्धिर्गोपनीयं देवमहाकालीदेवतावाग्बीजं पावकस्तत्तं धर्मार्थोपदेति निवे
दयः ॥ ॐ ब्रह्मगोत्रं प्रयेनमः शिरसि ॥ गायत्रीं च देवेनमो मुखे ॥ ॐ महाका

॥ १ ॥

॥ २ ॥

लीदेवतागौ नमो हृदये ॥ ॐ वार्त्ता नयनमो मुखे ॥ ॐ पावकतत्त्वाय नमस्त
नमः ॥ ॥ ध्यानं ॥ एवं जं च कर्गरेषु राधपरिधानं शूलधुशुंडी शिरःशंखं संध
ती करे चित्रं चूर्णं तर्वागप्रधावृतां ॥ ग्राहं तु मधुकेरुधौ जलजभूक्तखावसुसह
रे नीलाशमधुतिपाशपादसुगलारेण महाकालिकां ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
सावर्त्तिं सूर्यतनये ॥ शोभतु कथ्यते त्वमः ॥ निशागन्धर्वदुर्गातिं विस्तारं हरे
मम ॥ १ ॥ महाभारतानुभावेन यथागन्तव्यं शिपः ॥ सप्तममहाभागः सावर्त्ति

लनयोर्वेः ॥ २ ॥ स्वोरोविषेंतरपूर्वचैत्रं यम्यद्रवः ॥ स्वरथोनामराजाभूत्वा
 त्वेक्षितिमराडले ॥ ३ ॥ तस्यपालयतः सपुत्रजाः पुत्रादिदोरसान् ॥ वसु
 शत्रवोभूपाः कोलाविधंतिनस्तथा ॥ ४ ॥ तस्यैरभवद्युद्धमतिप्रबलदंदि
 नः ॥ न्युनेरपिसेतैर्युद्धेकोलाविधंतिभिर्जितः ॥ ५ ॥ ततः स्वपुरमायातो
 निजदेशाधिपोभवत् ॥ आकांतः समहाभागेस्तेलदाप्रवलारिभिः ॥ ६ ॥ च
 मोर्ध्वलिभिर्दुष्टैर्दुवलस्यसुगताभिः ॥ कोशोवलंतापहृजंतत्रापिस्वपुरे

रामः ॥
 ॥ २ ॥

ततः ॥ ७ ॥ ततोमुगायाव्याजेनहृजताम्यः समुपतिः ॥ एकाकीहयमारुह्यज
 गामगाहनंवनं ॥ ८ ॥ सतत्राश्रमपदः श्रीद्विजवर्यस्योपेधसः ॥ प्रशांतश्चापदा
 कीर्णमुनिशिष्योपशोभितः ॥ ९ ॥ तस्योदाचित्सकांतमुनिनातेनमंस्ततः ॥
 इतश्चेतश्चविवरंस्तस्मिन्मुनिवराश्रमः ॥ १० ॥ सोचित्यतदातत्रममलाकष्टचे
 तनः ॥ मत्पूर्वैःपालितंपूर्वमयाहीनंपुरंहितम् ॥ ११ ॥ मद्दुर्तेरेतेसहनेधर्मतः
 पाल्यतेनवा ॥ नजानेसप्रधानोपेशूरहानीमदाप्रदः ॥ १२ ॥ ममेवेरिवशंयातः ॥

॥ दुर्गा ॥

॥ ३ ॥

कान्भोगानुपलप्स्यते ॥ येषमानुगतानि त्वं प्रसादयन्मोक्षयेत् ॥ १२ ॥ अनुदत्तिं
ध्रुवं ते ध्रुवकुर्वन्त न्यमहीभूता ॥ अमयाव्ययशीलैस्तैः कुर्वद्भिः सततं वायं ॥ १३ ॥
संचितः सोतिदुःखेन सयं कोशोगमिष्यति ॥ एतच्चान्यच्च सततं चिंतयामास्य
र्थिवः ॥ १४ ॥ तत्र विषा अमाभासं वैश्वमेकं ददर्श सः ॥ स एष तेन कस्तंभो देव
श्चागमनेत्रकः ॥ १५ ॥ स योक्तु इदं कस्यात्तं दुर्गा नाइदं लक्ष्यमे ॥ इत्युवाच क
स्तस्य भूषणैः प्रगायोदितं ॥ १६ ॥ अतुवाच सतं वैश्वः यथा प्रायनतो नृप ॥ वैश्व

॥ रामः ॥

॥ ३ ॥

अनाद ॥ १७ ॥ अनादिनामैवेत्येव ह्यमनादिनां कले ॥ १८ ॥ पुत्रदोरे निरस्तश्च
भक्तनामैवमनादि ॥ तिर्यगनामैवमनादि ॥ १९ ॥ वनमभाग
लेख्यमनादि ॥ मोहं न वेद्यिपुत्राणां कुशलाकुशलात्मिका ॥
२० ॥ एतस्मिन्मनानां वदामाणां वाचसंस्थितः ॥ किं नु तेषां महेन्द्रोपादेर्म किं
वदामाणां ॥ २१ ॥ वदामाणां किं नु सद्दत्तादुदत्ताः किं नु मे सत्ताः ॥ २२ ॥ रामोवाच ॥ ऐति
ह्यमनादि ॥ पुत्रदोरे निरस्तश्च ॥ २३ ॥ अतुकिंभवतः सोऽहमनुवध्वातिमानप

॥ दुर्गा ॥
॥ ४ ॥

॥ वैश्वदेवाच ॥ स्तोतव्यं प्रारब्धं नमस्कृतं वरः ॥ २३ ॥ किं करोमि नव
ध्रानिपपनिधरातां मनः ॥ ये संतापितस्तस्मै धनं तु चेन्निर्गच्छतः ॥ २४ ॥ पतिव
जनहार्दवहादितेष्टेवोभनः ॥ किमेतन्नामि जानामि जानामि ॥ २५ ॥
यत्प्रमथयामि तिस्रिंशद्विपुलां पितृंशु ॥ तेषां हते मे निश्चामो दोषं न स्पृशज
ते ॥ २६ ॥ करोमि किं यन्मम तलेष्टी तिहुनिहुरं ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततस्ते
सहितो विप्रतं मुनिं सम्प्राप्तितां ॥ २७ ॥ एतन्निर्गच्छतः शोभोसौ सच पार्थिव मत्तमः

॥ गङ्गा ॥
॥ ४ ॥

॥ कस्तुरी यथा न्यायं यथा हितं संविदं ॥ २८ ॥ उपविष्टो कथाः काश्चिच्चकतुर्वै
॥ २९ ॥ राजोवाच ॥ ॥ गच्छामि तं पुरुषं मिच्छामि कं वदस्व तत् ॥ ३० ॥ दुः
॥ ३१ ॥ ज्ञानतोपि यथा ज्ञस्य किमेतन्मुनिमतम् ॥ शृणुं निष्कृतं पुनरेदं रंभुतो रत्न
थोक्तिः ॥ ३२ ॥ खजनेन च संतप्य तस्मै हार्दं तथा ॥ एवमेव तथा हं च द्वाव
पातयन्तुः खितो ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा दोषे पितृषु यमवाहयः ॥ ३४ ॥ तत्केनैतन्महाभा

॥ दुर्गा ॥

॥ ५ ॥

ययमोहो ज्ञानिनो रपि ॥ ३३ ॥ गमाय न तेषां विवेकं वस्य मूढता ॥ ३४ ॥
कवान् ॥ ३५ ॥ ज्ञानमस्ति स एतत्संज्ञं तोर्विषयगोचरे ॥ ३६ ॥ विषयश्च महाभाग या
ति चेदप्युक्तं यथैक ॥ दिवांधाः प्राणिनः केचिदात्रां ध्यास्तथापि ॥ ३७ ॥ केचि
देवमप्यारोप्य प्राणिनस्तत्पश्यन् ॥ ज्ञानिनो मनुजाः सातं किं ज्ञानं विवेकं
॥ ३८ ॥ यतो हि ज्ञानिनः तेषां शुभादिमृगान्तरं ॥ दानं च तन्मनुष्याणां चैव
मृत्युवर्तिनां ॥ ३९ ॥ महत्त्वात् तेषां च तन्मनुष्याणां चैव ॥ ज्ञानेनैव सिद्धि

॥ दानः ॥

॥ ३९ ॥

गच्छेत्तान्यतंगां ह्यारवं नुषु ॥ ४० ॥ कस्य मोहादहता मोहात्पीड्यमानानपि हत
धा ॥ मनुष्या मनुजव्याघ्रसामिलावाकृतास्यति ॥ ४१ ॥ लोभात्पुण्यकारण
न्येते किं न पश्यसि ॥ तथापि गतवर्त्तमोहगर्त्तनिपातिताः ॥ ४२ ॥ महामाया
भवेत्तसंसारस्थितिकारिणा ॥ तन्नाविस्मयः कार्यो योगनिद्रा जगत्पतेः ॥ ४३ ॥
महामाया हेरेश्चैतन्यासं मोहयते जगत् ॥ ज्ञानिनामपि चेत्तां सिद्धे वीभगवती हि
मा ॥ ४४ ॥ बलादाकाशमोहाय महामाया ॥ नृणां हि सृज्यते विशुद्धं जगदे

॥ दुर्गा ॥
॥ ६ ॥

तच्चराचं ॥ ४३ ॥ सैषा यमना वरदानां भवति मुक्तये ॥ सा विद्या परमा मुक्तेर्ह
नुभूता सनातनी ॥ ४४ ॥ संसारबंधहेतुश्च सैव सर्वेश्वरेश्वरी ॥ राजोवाच ॥ भगव
न्काहि मा देवी महाप्राये नियां भवान् ॥ ४५ ॥ ब्रवीति कथमुत्पन्ना सा कर्मा स्याच्च
किं द्विज ॥ यत्त्वभावात् सा देवी यत्त्वत्प्रायदुद्रवा ॥ ४६ ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि
त्वन्नो ब्रह्मविदां वर ॥ ऋषिरुवाच ॥ नित्येव सा जगन्मूर्तिस्तया सर्वमिदं ततं
४७ ॥ तथापि तत्समुत्पत्तिर्विदुः प्रयतां मम ॥ देवानां कार्यमिच्छार्थमाविर्भव

॥ रामः ॥
॥ ६ ॥

तिसायदा ॥ ४८ ॥ उत्पन्नेति तदालोके सन्नित्याद्यभिधीयते ॥ योगनिष्ठां यदा वि
द्युर्जगत्प्रकाशीकृते ॥ ४९ ॥ आसीद्यशोऽममजन्मकल्यांते भगवान्प्रभुः ॥ त
दादावसरोधोरो विख्यातो मधुकैरभौ ॥ ५० ॥ विश्वकर्मा मलोद्भूतो हं तुं ब्रह्मा
पुष्टं तो ॥ प्रनामिकमले विश्वोः स्थितो ब्रह्मायनापतिः ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वा तावत्सरोरो दो
योऽसमं च नार्दनं ॥ पुष्टावयोगनिष्ठां तामेताग्रहदयस्थितः ॥ ५२ ॥ विलेप
नार्थाग्रहरे हरिने च कलायां ॥ विश्वेश्वरी जगद्धात्री स्थितिसंहारकारिणी ॥ ५३ ॥

॥ इगो ॥
॥ ७ ॥

॥ निशंभागवतीविहोरतुलांतेजसः॥ ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वंखाहात्वंमहा
त्वंहिवषट्कारस्वरात्मिका ॥ ५४ ॥ सध्मात्ममहारेनित्येविधामात्रात्मिकास्थि
ता ॥ अर्द्धपात्रास्थितानित्यायानुचार्याविशेषतः ॥ ५५ ॥ त्वमेवसंध्यासावि
त्रीत्वंदेविजननीपरा ॥ त्वेयैकद्वार्यातेविश्वंत्वयैतत्सृज्यतेजगत् ॥ ५६ ॥ त्वे
यास्तुभदेवित्वमत्स्यंतेचसर्वदा ॥ विसृष्टोमृष्टिस्पातंस्थितिस्पावपालने ॥
॥ ५७ ॥ नद्यासंस्तुतिस्पांतेजगतोसजगन्मये ॥ महाविद्यामहामायामहामेधामहा

सर्व
॥ ७ ॥

स्मृतिः ॥ ५८ ॥ महाप्राहत्तभवतीमहादेवीमहासुरी ॥ यद्वनित्वंचसर्वस्यगुणात्र
यविभाविभाविनी ॥ ५९ ॥ कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहराविश्वदारुणा ॥ त्वंश्रीत्वं
मीश्वरीत्वंक्रीत्वंबुद्धिर्वोधलक्षणा ॥ ६० ॥ लज्जापुष्टिस्तथातुष्टिस्तंशान्तिः
हान्तिरेवच ॥ खड्गिनीशुलिनीघोरागदिनीचकिणीतथा ॥ ६१ ॥ शंखिनीचापे
नीवाणापुशुंडीपरिधायुधा ॥ सोम्यासोम्यतराशेषसोम्येभ्यस्तुतिस्कंदरी ॥ ६२ ॥
परापराणांपरमात्ममेवपरमेश्वरी ॥ यच्चकिंचित्कचिद्वत्सदसहाखिलात्मिके ॥

॥ दुर्गा ॥
॥ ५ ॥

लोपवधावुभावपि ॥ ७४ ॥ किमन्योनरेणावस्तावडिद्वतंमया ॥ ७५ ॥ अदि
त्वात् ॥ वंदिताभ्यामितितदासर्वमापोमयंभगत् ॥ ७५ ॥ विलोवताभ्या
तोभावात्कामलेक्षणाः ॥ आतांजहिनयचोवीसलिलेनपरिष्कृता ॥ ७६ ॥ त
निरुवाच ॥ तथेत्युक्त्वाभगवताशंखदकगदाभृता ॥ कृत्वाचक्षेणादेन्द्रि
नेशिरसीतयोः ॥ ७७ ॥ एवमेवासमुत्पन्नाब्रह्मणासंस्तुताख्यं ॥ यथावमस
द्व्यात्कभूयःश्रुतवदामिते ॥ ७८ ॥ इतिणर्कगडेयपुरोसावर्णिकेमन्त्रं

[illegible]

॥ दुर्गा ॥
॥ १० ॥

॥ शूलपाशस्तद्वर्शने च दधन्ती हस्तेः प्रवालप्रभां मेवे सैरिममर्दिनी मिहमहात्म
स्मीमोजस्थितां ॥ १ ॥ कृषिरुवाच ॥ देवास्तरमभूद्युद्धं प्रणीमह शतं पुरा ॥
हिषे स्मराणां पक्षिणे देवानां च पुरंदरे ॥ २ ॥ तत्रास्मैर्महावीर्यैर्देवैर्नां पराजितं
॥ जित्वा च सकलान् देवानिन्द्रो धूम्रहिष्माकरः ॥ ३ ॥ ततः पराजिता देवाः प्रमथं
मिं प्रजापतिं ॥ पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेशगरुडध्वजो ॥ ४ ॥ यथा हन्तं तयोस्तदहं
हिष्माकरचेष्टितं ॥ त्रिदशाः कथं यातामुर्देरापि भवविस्तरं ॥ ५ ॥ सूर्येन्द्राश्च

निलेहनायमस्मत्वरुणास्मत् ॥ अन्धकाराधिकारात्सन्धयो मेवाधिष्ठाते ॥ ५ ॥ स्वर्गा
निष्ठाः सर्वे तेन देवाणां भुवि ॥ विचरन्ति यथा मर्त्ये महिषादुरात्मना ॥ ६ ॥
तदः साधितं सर्वममगारिविचेष्टितं ॥ शरणां वधपन्नाः स्मो वधस्तस्य विचिंतयतां ॥
७ ॥ इत्थं निशम्य देवानां वचं मिमधुसूदनः ॥ वक्राङ्गकोपं शंभुश्च भुङ्करी कुटिलान्नेत्रे
णा ॥ कोटिकोपपूर्णस्य च त्रिशोः वदनक्षतः ॥ निश्चक्राम महत्तेजो ब्रह्मणः शंकर
स्य तं ॥ ८ ॥ अग्रेष्ठां तैर्देवानां शक्रादीनां शरीरतः ॥ निर्गीतं सुमहत्तेजस्तैश्चैक्यं च

॥ दुर्गा ॥
॥ ११ ॥

मगच्छत ॥ १० ॥ अतीव तेजसः कुरुं ज्वलंतमिव पर्वतं ॥ दृढश्रुतिस्फुरात्तत्र ज्वाला व्या-
सदिगंतं ॥ ११ ॥ अतुलंततस्तेजः सर्वदेवशरीरजं ॥ एकस्थितदधुनारी व्यासलोकत्र-
यं लिखा ॥ १२ ॥ यदधुच्छांपवंते जस्तेनाजायततन्मुखं ॥ याम्येनवाभवत्केशावाहवो-
विष्णुतेजसा ॥ १३ ॥ सोम्येनस्तनयोर्युगं मध्यां चैन्द्रेणाचामवत् ॥ वारुणोऽजं धोरुनि-
तं दस्तेजसा भुवः ॥ १४ ॥ ब्रह्मणास्तेजसा पादो तदं गुल्फोर्कतेजसा ॥ वसूनां च करं गुल्फः ॥
कोवेरेणाचनासिका ॥ १५ ॥ तस्याक्तदंताः संभूताः प्राजापत्यो न तेजसा ॥ नयनरित-

यं येन नद्यापावकं तेजसा ॥ १६ ॥ भुवोचसं प्रयोस्तेजः श्रवणावनिलस्य च ॥ अन्ते-
षां चैव देवानां संभवस्तेजसां शिवा ॥ १७ ॥ ततः समस्तदेवानां तेजो राशिः समुद्रवः ॥
तं विलोक्य पुदं प्रापुर मरु महिषादिताः ॥ १८ ॥ शूलशूलादिनिष्कृष्य देवैरे-
पिनाकचक्रं ॥ चक्रं च दत्तवान् कृत्स्नः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥ १९ ॥ शंखं च वरुणाः श-
क्तिं देवैरेतमेकताशनः ॥ मारुतो दत्तवांश्चापं वाणां पूर्णं तथेधुधीः ॥ २० ॥ वज्रं पि-
शाचमुत्पाद्य कलिसादमराधिपः ॥ ददौ तस्यै सहस्रांशो घंटो मेघदत्ताह्वयः ॥ २१ ॥

॥ १७ ॥ समस्तो मे प्रहरेषु निजरक्षीन् दिवाकरः ॥ कालश्च द
 ॥ १८ ॥ शीरोदश्चागलं हारमजरे च तथा वरे ॥ इडां मार्ग
 ॥ १९ ॥ चर्द्धचन्दं तथा शुभं केयूरं च नमस्कृतं ॥
 ॥ २० ॥ चंगुलमिदं च नमिष्यतां स्वर्गं ॥ विश्वकर्मा देवो रोगो
 ॥ २१ ॥ चङ्गा यदेव च यत्पि तद्विदुः ॥

मेघचक्रं ॥ २१ ॥ अथ नयंकजां मालां शि
 धिस्तोत्रं कनकवतिशोभनं ॥ हिमरात्राहने सिंहस्तनानि विविधानि च ॥ २२ ॥
 अथ चक्रं मकर्याय नयंकजाधिपः ॥ शेषश्च सर्वनामो शो महामणि वि
 ॥ २३ ॥ नागहारं देवोत्तमैः धनैः पृथिवीभिः ॥ अथैरपि मकरैर्देवीभ्यो गोप
 मया ॥ २४ ॥ सम्पन्नितमना दोषैः साहस्यं मुहुर्मुहुः ॥ तस्याभावे तदो
 क्तं वाच्यं तं नमः ॥ २५ ॥ अथ मकरातिष्ठतापनिशब्दो मकरात् ॥ चक्रं

॥ इति ॥

॥ २२ ॥

कलालोकाः सुखाश्चकंपिरे ॥ २१ ॥ चलावसुधाविलुः सकलाश्चमहीधरः
लोपतिदेवाश्चमुदात्तापुत्रः सिंहवाहिनी ॥ २२ ॥ वृष्टुवुर्मुनयश्चेनां
नमस्तदा ॥ दृष्टोऽप्रमत्तं संस्तु चैलोकापारायः ॥ २३ ॥ सन्नद्धाखिलम
केसमुचाशुतदायुधाः ॥ आः किमेतदिति कोधादाभाष्यमहिंकरः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥
भावतं च मशेषैस्फोरेवतः ॥ मददर्शतलोदेवीत्यामलोकन्यात्विषा ॥ २६ ॥
प्रायः कोत्यानतपुर्वकिरीयो हिलितां ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥

स्वनेनतां ॥ ३० ॥ दिशोभुजमहत्तरासमताव्याप्यसंस्थितां ॥ ततः प्रवहेतयुद्धं
तयादेव्यास्फुरद्विषां ॥ ३१ ॥ शस्त्रास्त्रैर्वज्रधामुक्तेरादीपितदिगांतरं ॥ महिषासुर
सेनानीश्चिक्तागव्योमहाकरः ॥ ३२ ॥ युयुधेवापरश्चान्येश्चतुरंगबलान्वितः ॥ र
थानामयुतेः षड्भिरुदयारव्योमहाकरः ॥ ३३ ॥ अयुधानां युतानांच सहस्रेणापह
स्तुः ॥ पंचाशद्विचिनियुतेरसिलोमामहाकरः ॥ ३४ ॥ अयुतानां शतेः षड्विंश
कलोयुयुधेरागे ॥ राजवाजिसहस्रैर्धोरनेकैः परिवारितः ॥ ३५ ॥ दंतोरथानां को

॥ दुर्गा ॥
॥ ५५ ॥

याचयुद्धेनमिन्नयुद्धात् ॥ विडालाखोयुतानां च पंचाशद्विरथायुतेः ॥ ३८ ॥ सु
युधे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः ॥ अन्ये च तत्रायुतशोरथनागद्वये रताः ॥ ३९ ॥
युयुधुः संयुगे देवा सह तत्र महासराः ॥ कोटिकोटि सहस्रे रथानां दंतिनां
तथा ॥ ४० ॥ हयानां च दंतो युद्धे तत्राभून्महिषासराः ॥ तोमरेभिर्निद्रिपालेश्वरा
क्तिभिर्मुशलेस्तथा ॥ ४१ ॥ युयुधुः संयुगे देवा खड्गैः परशुपट्टिशैः ॥ केचिच्च वि
क्षुपः शक्तीः केचित्पाशास्तथापरे ॥ ४२ ॥ देवी खड्गप्रहारैस्ततेतां हंतुं प्रवचकमुः

॥ तदिदं ततस्तानि शस्त्राणि ॥ ४३ ॥ लीलेष्वेव प्रचिद्धे
निद्रिपालेश्वरपिशां ॥ अनापस्ताननादेवी हृदयमाना सुरर्षिभिः ॥ ४४ ॥
युमनाकरदेहेषु नास्वा एव स्वापिते शरी ॥ सोपि कुद्धो धुतसरो देवा वाह
नकेशरी ॥ ४५ ॥ चरासकरसेनेषु वनेषु ॥ कृताशनः ॥ निश्वासानुमचेयां
युयुधुमानारणोमिका ॥ ४६ ॥ तमचसराः संभृता गताः ॥ शनसहस्रशः ॥
यधुस्तेषां समिभिर्निद्रिपालासिपट्टिशैः ॥ ४७ ॥ नाशयंतो सरगाणां

कुरुपदं हिताः ॥ अवाद्यन्तपटहाणाः शंभवास्तथापरे ॥ ४८ ॥ मुदंगांश्चातेशोरा
नेतसिन्धुदमहोसवे ॥ ततोदेवीविश्वलेनगदयाशक्तिर्हृदिभिः ॥ ४९ ॥ अ
दिमिश्रशतशोनिजधानमहास्रगन् ॥ पातयामासंचैवान्यान्धराखनविमोहि
न ॥ ५० ॥ अक्रान्धुविपाशेनवधाचान्पानकर्षयत् ॥ केविद्विधाकृतानीसो
ः ॥ ५१ ॥ विपोथितानिपातेनगदयाधुविशेते ॥ वेपुश्चकेचि
नधृशहताः ॥ ५२ ॥ केचिन्निपतिताधूमोभिन्नाः शूलैर्नवहसि ॥ नि

रत्नाः शराधराकृताः केचिन्नाजो ॥ ५३ ॥ योनानुकारिताः द्वा ॥ मुमुदुधि
दशाङ्गनाः ॥ केषांविद्वाहवश्छिन्नाश्छिन्नग्रीवास्तथापरे ॥ ५४ ॥ शिरोसिपेदुर
नेपापनेमधोविदारिताः ॥ निच्छिन्नजंघास्तपरेपेतुरुर्वामहास्रगः ॥ ५५ ॥ एक
वाहसिन्धुनाः केचिदेयाद्विधाकृताः ॥ छिन्नेपिबानेशिरसिपतिताः युनक्त्य
ताः ॥ ५६ ॥ कश्चायमुधेदेव्यागृहीतपरमायुधाः ॥ नभृतुश्चापरेतत्रमुद्धेतुर्ल
गाश्चिताः ॥ ५७ ॥ आवेधाश्छिन्नशिराः खड्गशक्त्युद्दिपाणयः ॥ तिष्ठति ॥

॥ ५८ ॥ पातितैरश्वनागाश्चैरसोरेश्वरसुंधरा ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥ शोणितौघामहानद्यः सद्यस्तत्र सद्यः ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥ शरीरेभ्यो मरारीणाम् मूनिव विविचिर्त्तितः ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥ गतोऽश्वेतैस्तवकतं पुहंतश्चासोरैः ॥ ६५ ॥

इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी माहात्म्ये महिषासुरसैन्यव
धः ॥ ॥ अथ कृत्वा ॥ ॥ निहन्तमानं तत्सैन्यं भवलोका महासुरः ॥ सैनानींश्चि
त्कारुकोपाद्य यो यो दुमथां विकां ॥ १ ॥ स देवीशरवर्षेण ववर्ष समरे सुरः ॥ यथा
भरुगिरेः शृंगं तोयवर्षेण तोयदः ॥ २ ॥ तस्य छित्त्वा ततो देवी लीले ये वशो लो
कात् ॥ अद्यानतुरगान्वाणो र्यं तारं चैव वाजिनां ॥ ३ ॥ चिच्छेद च धनुः सद्यो ध्वजं चा
तिममुच्छितं ॥ विद्याधरं चैव गात्रेषु छिन्नधन्वानमाशुगोः ॥ ४ ॥ स छिन्नधन्वा वि

॥ दुर्गा ॥
॥ १७ ॥

स्थो हताश्वो हतमारथिः ॥ अपधवततां देवी खड्गचर्मधरोत्तरः ॥ ५ ॥ सिंहमाह
त्यखड्गेन तीक्ष्णधारेणामूर्धनि ॥ आजघान भुजे संव्ये देवी मण्डपतिवेगवान् ॥ ६ ॥
तस्याः खड्गो भुजं प्राप्य पफालरूपं नंदन ॥ ततो जया ह शूलं सकोपादरुणालोच
नः ॥ ७ ॥ विक्षेपयत तस्मिन् भद्रकाल्यां महास्तरः ॥ जाज्वल्यमानं तेजो पीरवि विं
मिमांसात ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा तदा पतच्छूलं देवी शूलममुं रत ॥ तच्छूलं शतधा तेन नीतं
स्वमहास्तरः ॥ ९ ॥ हते तस्मिन् महावीर्ये महिषस्य वप्रपतो ॥ आजगामाजगत् ॥

॥ रामः ॥
॥ १७ ॥

श्रामरस्त्रिदशार्दनः ॥ १० ॥ सोऽपि कलिमुतो वायुदेव्या स्नापं विकाशुतं ॥ कुंकाराभि
हतां भूमौ पातयामास निःप्रभां ॥ ११ ॥ प्रमांशक्तिं निपतितो दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः ॥
विक्षेपयामास शूलं वाणोत्तरपिसाचिनत ॥ १२ ॥ ततः सिंहः समुत्पत्या गजकुंभात्
स्थितः ॥ खड्गं युद्धेन युयुधतेनोच्चैस्त्रिदशारिणा ॥ १३ ॥ युद्धमानौ ततस्ते
पान्नागान्महीगते ॥ युयुधानेति संख्यो ग्रहो मतिराजोः ॥ १४ ॥ ततो वेगाज्जव
त्यपनिपत्य वप्रमारिणा ॥ कश्यपोऽपि शिरश्चाभ्रस्य पश्यत ॥ १५ ॥ उदय

॥ दुर्गा ॥

॥ १८ ॥

लोहेया शिला च सादिभिर्हतः ॥ इतमुच्चितले श्वेवकरालश्च निपातितः ॥ १६ ॥
वीकुङ्कमागदायां तेश्वर्यायामासोद्धतः ॥ बाष्कलं मिन्दिपालेन वारोत्ताभंतथा
पुनः ॥ उग्राय सपत्नीर्योचते ये वचमहाहनुं ॥ विनेचात्र विशूलेन जघान परमे
॥ १७ ॥ विजालस्याग्निना कायात्यातयामास वैशिरः ॥ दुर्द्धं दुर्धुखं वोभोशरे नि
यमस्य ॥ १८ ॥ एवं संलीयमाणो नुस्वमेनो महिष्मासुरः ॥ माहिषेरासु त्रये एवा
सयासायताना एव ॥ १९ ॥ कोऽपि शूराय नरो राखुरक्षेपैस्तथापरातः ॥ लांगर

॥ रामः ॥

॥ १९ ॥

नताडितांश्चान्धान् ॥ ताप्यांश्च विदारिताम् ॥ २० ॥ वंगतकांश्चिदपरान्नादेन
प्रमरोनच ॥ निःश्वासपवनेनान्धानां तयामास भूतले ॥ २१ ॥ निपात्य प्रमह
नीकमप्रधातुतसोऽसुरः ॥ सिंहं हंतुं महादेव्याः कोपं वक्तुं तोम्विका ॥ २२ ॥ सो
पिकोपावाहावीर्यः खुरक्तसमहीतलः ॥ शृंगाभ्यां पर्वतानुवांश्चिदेष च न
द ॥ २३ ॥ देवधमरा विस्तृता महीतस्य व्यशीर्यता ॥ लांगलेनाहतश्चाजिः
पामास सर्वतः ॥ २४ ॥ भुतशृंगविभिन्नाश्च खराभवा उच्युर्धनाः ॥ श्वास

॥ दुर्गा ॥

॥ १९ ॥

स्ताः शतशो निपेतुर्नभसो वलाः ॥ १८ ॥ इति क्रोधममाध्यातमापतंतं महासक्तं ॥
दृष्ट्वा सावण्डिका कोपंतद्वधाय तदां करोत् ॥ १९ ॥ सा सिद्धा तस्य वेपाशं तं वधं
धमराकरं ॥ तत्पाजमाहिषं त्रुपंसोपिव द्यो महापृथ्वे ॥ २० ॥ ततः सिंहो भवत्सद्यो
यावत्समाविकाशिरः ॥ छिनन्ति तावत्पुरुषः खड्गपाणि रदृश्यत ॥ २१ ॥ ततः प्रव
त्पुरुषं देवी विच्छेदसायकैः ॥ तं खड्गचर्मणा सा चर्ततः सो भून्महागजः ॥ २२ ॥
करोत्तमहासिंहं तं च कर्षजगज्जव ॥ कर्तुं तं करं देवी खड्गेन निरंकं तत ॥ २३ ॥

॥ राघ ॥

ततो महासक्तो भूयो माहिषं वपुरा स्थितः ॥ तथैव सो भयामास चैलोक्यं सच
राचरं ॥ २४ ॥ ततः क्रुद्धा जगन्माता वण्डिका पानमुत्तमं ॥ पापौ पुनः पुनश्चैव जहा
सारुणालोचना ॥ २५ ॥ ततः दंष्ट्राकरः सोपिव लवीर्यमदो दत्त ॥ विघाणा
भां च विसेप वण्डिकां प्रतिभूधरात् ॥ २६ ॥ सावताम्यहितां स्तेनवृत्तां यतीश
रोत्कौरैः ॥ उवाच तं मदो दूतमुखगंगाकुलाक्षरं ॥ २७ ॥ देवुवाच ॥ गज्जगज्ज
क्षणापूढमधुयावत्पिवाग्रहं ॥ ममात्वरिहते चैव गज्जिष्ठां त्याशुदेवताः ॥ २८ ॥

॥ दुर्गा ॥

॥ २० ॥

॥ कश्चिन्वाच ॥ एवमुक्त्वा समुत्पत्य सा त्रुडातं महाकरं ॥ पादेनाक्रम्य कं
ठे च श्वलेनैव मता ड्यत ॥ ३१ ॥ ततः सोऽपि पदाकांततया निजमुखात्ततः ॥
अर्द्धनिःकांत एवातिदेव्या वीर्येण संवृतः ॥ ३२ ॥ अर्द्धनिःकांत एवासौ यु
द्धमानो महाकरः ॥ तया महासिना देव्या शिरश्छित्वा निपातितः ॥ ३३ ॥ ततो
हाहाकृतं सर्वदेव्यै नैनं नशतत ॥ प्रहर्षं च परं जग्मुः सकला देवता गणाः ॥ ३४ ॥
तुष्टुवुक्तां सुरा देवी सह दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ जगुर्गांधर्वपतयोननृतुश्चाप्यगो

॥ दामः ॥

॥ २० ॥

॥ ३५ ॥ ॥ इति मातृदेव्या पुराणे सावर्णे बोधोक्तं देवीमाहात्म्ये महिषा
सुरवधः ॥ ॥ कश्चिन्वाच ॥ ॥ शक्रादयः सुरगणा निहते निवीर्येता स्मोदु
हताग्निस्तपस्विले जेहेता ॥ तानुष्टुतुः प्रणतिनम्रशिरधरांश्चावागिभिः प्रह
र्षित्वा कोटा परारुहेहः ॥ १ ॥ देव्या यया ततः पिदं जगदात्मशक्त्या विदेहं देव
तां सप्रहर्षा ॥ ततः त्रिकामरितिले देवमहर्षिप्रज्ञां भक्त्या नताः स्म
विदधातुं युगा नितानः ॥ २ ॥ प्रसाः यमावमदुलंभा वाननंतो ब्रह्मा नृश्वन

॥ दुर्गा ॥

॥ २१ ॥

हिवक्तु मलं बलं च ॥ साचरिडिका खिलजगत्परिपालनाय नाशाय वा शुभम्
यस्य मन्ती करोतु ॥ ३ ॥ यात्रीः स्वयं सकृत्तिनां भवनेष्वलक्ष्मीः पापात्मनां दत्त
धियां हृदयेषु बुद्धिः ॥ अर्द्धा मतां कुलजनप्रभवस्य लज्जातां त्वानताः स्मरि
पालयेद्विविधं ॥ ४ ॥ किं वर्णायामतव रूपमचिंत्यमेतत्किंचति वीर्यमस्मरस्त
यकारेभ्यः ॥ किंचाह्वेषु चरितानि तवा तिया नि सर्वेषु देवैः स्मरदेव्यस्मरदेव्या
एतदिकेषु ॥ ५ ॥ हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणादिदोषैर्न ज्ञायसे हरिहरादिभि

॥ रामः ॥

॥ २१ ॥

रूपपारा ॥ सर्वाश्च या खिलमिदं ज्ञादं शभूतमस्या कृता हि परमा प्रकृतिरत्वमा
द्या ॥ ६ ॥ यस्याः समस्तस्मरताममुदीरणे न तृप्तिं प्रयाति स दुर्लेषु परतेषु देवि ॥ स्वा
हा सि वै पितृणां स्या च तृप्तिहेतु रुचा र्यमेत्वमत एव जनेः स्वधा च ॥ ७ ॥ या पुक्ति
हेतुरविचिंत्यमहाव्रतात्त्वमेषां सैक नियतेन्द्रियतत्त्वसौरेः ॥ मोक्षार्थिभिर्मुनि
भिरस्तसमस्तदोषैर्विद्यासि सा भगवती परमा हि देवि ॥ ८ ॥ शङ्खान्तिका स्रष्टि
मलार्थं चुषां निधनं मुहूर्तं चरमापदया उवतां च साक्षां ॥ देवी त्रयी भगवती भव

॥ दुर्गा ॥
॥ २२ ॥

भावनायवार्त्तासि सर्वजगतां परमातिहं च ॥ २० ॥ मेधासि देवि विदिता खिल
शास्त्राणां दुर्गासि दुर्गा भवसागरनौ रसंगा ॥ २० ॥ श्रीः कौटभारिहृदेयै क कता
द्विवासागौरित्वमेव शशिमोलिक्तरथतिष्ठा ॥ २० ॥ ईषत्सहासममलं परिपूर्णा
चंद्रविंबानुकारिकनकोत्तमकांतिकांतं ॥ अत्यदुतं प्रहृत्पातस्त्रुवा तथा पिवकं
विलोकासहसामहिषास्फेरा ॥ २१ ॥ दृष्ट्वा तु देविकुपितं प्रकुरी कालमुद्यच्छां
कसदृशद्विपन्नमद्यः ॥ आगाम्य मोच माहिष जटिलं विव्रं कैर्जीयं हि कु

॥ राघः ॥
॥ २२ ॥

पितोतकदर्शनेन ॥ २२ ॥ देवी त्वसादपरमाभवती भवाय राघो विनाशयति कोपव
ती कुलानि ॥ विज्ञातमेतदधुने वयदस्त्रमेतन्नीतं बलं सविपुलं महिषासरस्य ॥ २३ ॥
ते सम्राजानप्येषु धत्ता नितेष्वांतेष्वां यशां सिनरसी दति धर्मो वर्गः ॥ धन्यास्तस्य
निभृतात्मजभृता दारा येषां सदा भुदयदा भवती प्रसन्ना ॥ २४ ॥ धर्मोऽपि देवि सक
लानि मे देव कर्माण्यप्यादतः प्रतिदिनं कुरुती कुरुति ॥ स्वर्गाय याति दत्ततो भवती
प्रसादा लोकां येषां फलदानं तु देवितेन ॥ २५ ॥ दुर्गा स्मृता हरसि भीतिमशेषं ते

॥ दुर्गा ॥

॥ २३ ॥

स्वस्थोः स्मृतामतिमतीव शुभान्ददासि ॥ दारिद्र्यदुःखप्रयदारिणिकात्तदग्रास
बोपकारकरणाद्यसदावर्चिता ॥ १६ ॥ अभिरुतेर्जगदुपेति स्मरं तथेते कुर्वतु नाम
नरकाय विराय पापं ॥ संशाममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयातुमत्वेति नूनमहिता न्विनिहं
सिंदेवि ॥ १७ ॥ हृष्टे वलिनं भवती प्रकरोति मम सर्वास्तरानरिषु यत्प्रहिणोषि शब्दं
॥ लोकान्प्रयातुरिषोऽपि हि शस्त्रयुता इत्यंमतिर्भवति तेऽपि तेति साध्वी ॥ १८ ॥ ख
कृष्णभानिकरविस्फुरणोत्तथोऽथैः श्लाघकांतिनिवेहेन शोभराणां ॥ यन्नागत

॥ रामः ॥

॥ २३ ॥

विलयमंशुप्रतिन्दुरावयो गगाननंतर्वाविलोकयतां तदेतत् ॥ १९ ॥ इह तद्वत्तत्
मनंतवदेविशीलं प्रपंतथेतद्विचिंत्यमतुल्यमनोः ॥ वीर्यं तद्वत्तद्वत्तदेवपुनरु
पारां वैरिष्वपि प्रकटितैः ॥ २० ॥ केलेपमाभवति तेऽप्यपराकाशे
प्रपंचशत्रुभटकार्यतिहासिकुच ॥ चित्ते कपः समरनिष्ठुरतावद्व्यालंभेन नद
विक्रमे भवन्नयेपि ॥ २१ ॥ त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुना शस्त्रेन चातं त्यपासमाभू
निते ॥ नीतादिर्लुपुगणभयप्रयपातमस्माकमुत्तरारिभवन

॥ दुर्गा ॥
॥ २४ ॥

मन्त्रे ॥ २२ ॥ अनेन पाहि नो देवि पाहि न देव न च विदे ॥ धंता खने नः पाहि वाप नः
ति खने न च ॥ २३ ॥ प्राचां सप्तपतीचां च त्रिदि केर स दक्षिणे ॥ धामणे नात्म शूल
स्य उत्तर सांत छे शरी ॥ २४ ॥ सोम्या निघा निघाणि विने को दिव रं नियो ॥ यानि वा
त्यर्थ घोर गीतें स्या स्यां जया पुवं ॥ २५ ॥ खड्ग शूल गदा दीनिया निवार खाणि ते
मिळे ॥ कर पक्ष वसंगी नितै रसा न रक्ष सर्वतः ॥ २६ ॥ ॥ अष्टादि रुवाच ॥ ॥ संवत्स
ता सरे दिव्यैः कुसुमे नंदनो ज्ञेयैः ॥ चर्चितान्न गतां धात्री तथा गंधानुलेपेनैः ॥ २७ ॥

॥ २४ ॥
॥ २५ ॥

॥ भक्त्या समस्तैः त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैः स्तुति पिता ॥ प्राह पसाद सुमुखीः समस्त
पाना न करान् ॥ २८ ॥ ॥ देव वाच ॥ ॥ त्रिधत्तां त्रिदशः सर्व यदस्य सोमि वां छितं ॥
देवा रुचुः ॥ ॥ प्रावत्पाकतं सर्व न किंचिदस्ति शिष्यत ॥ २९ ॥ यदयं निहतः शत्रु रसा
कृष्ण हिषाकारः ॥ यदि चापि वीरो देय त्वया स्या कं महेश्वरि ॥ ३० ॥ संस्मृता संस्मृता
त्वन्नो हिंसेयाः परमापदः ॥ यश्च मर्त्य त्वेवैरेभिस्त्वां स्तेष्य त्वपलानने ॥ ३१ ॥ न
स्य विनर्द्धि विभवे धन दारा दिमं पदां ॥ बद्धो मम त्वपन्ना त्वं भवेद्याः सर्वदा मिक

॥ दुर्गा ॥

॥ २५ ॥

॥ ३२ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इति प्रसादिता देवैर्वर्चसा तोर्यतथात्मनः ॥ तथेत्युक्त्वा भद्र
कालीवध्रुवांतर्हितानृप ॥ ३३ ॥ अतो तत्कथितं भूपसंभूताया गथा गुरा ॥ देवी देव
शरीरेभ्यो जगच्चरितैर्विणी ॥ ३४ ॥ पुनश्च गौरि देहासा समुद्रता यथा भवत् ॥
वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुभं निशुभयोः ॥ ३५ ॥ स्वरगाय च लोकानां देवानां गुण
कारिणी ॥ तद्गुणान्मया ख्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ३६ ॥ इति मार्कण्डेय
पुराणे सावर्त्तिके प्रबन्ते देवी माहात्म्ये महिषासुरवधः समाप्तः ॥ ॐ नमः श्री

सप्तसतीतो चमंचस्योत्तरचरित्रस्य शंकर ऋषिस्त्रिष्टुपृच्छंदो महासरस्वतीदेवता
कामोवीजं रवितत्त्वं कामाक्ष्योपादेविनियोगः ॥ ॐ शंकर ऋषये नमः शिरसि
॥ ॐ त्रिष्टुपृच्छंदसे नमो मुखे ॥ ॐ महासरस्वतीदेवताये नमो हृदये ॥ ॐ कामोवी
जाय नमो गुह्ये ॥ ॐ रवितत्त्वाय नमः सनयोः ॥ ध्यानं ॥ धारां शूलहलानिशंख
मुशले वक्रं धनुः सायकं हस्ताब्जे र्दधती कंठे स्त्रिनयनां सर्वांगभूषावतां ॥ गौरीदे
हसमुद्रवां विजगतामाधारपूर्वा महालक्ष्मीमत्र सरस्वतीमनुभजे शुभादिदैत्यादि

॥ दुर्गा ॥

॥ २६ ॥

नी ॥ १ ॥ कृषिरुवाच ॥ पुरा शुंभनि शुंभाभा मकराभां शचीपतेः ॥ त्रैलोक्यं यज्ञ
भागाश्च हता मदवलाश्रयात् ॥ १ ॥ तावेव सूर्यातां तद्वदधिकारं तथैन्दवं ॥ कौबेर
पथयामं च चकोते वरुणास्यत् ॥ २ ॥ तावेव यवनर्द्धि च चकतुर्वज्रिकम् ॥ ३ ॥ ततो
देवा विनिर्द्वाता प्रहराज्याः पराजिताः ॥ ४ ॥ हताधिकारास्त्रिदशास्त्राभां सर्वे नि
राकृताः ॥ महाकराभां तां देवीं संस्मरत्यपराजितां ॥ ५ ॥ तया स्माकं वीरो देवो यथा
पत्न्यस्मृता खिलाः ॥ भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात् ॥ ६ ॥ इति हताः

॥ रामः ॥

मतिं देवा हि प्रवृत्तं नो ॥ १ ॥ जामुत्तवततो देवी विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ २ ॥ देवा
उत्तु ॥ ३ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवो देवमते नमः ॥ नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियता ॥ गणा
ताः स्वतां ॥ ४ ॥ रोडायै नमो मितायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः ॥ ज्योत्स्नायै चेंडुशयि
ण्यै फरवायै सततं नमः ॥ ५ ॥ कल्याणायै यथा तां च ह्ये निश्चै कुर्मो नमो नमः ॥ ने
र्ऋत्यै भूमां लक्ष्म्यै सतीत्यै नमो नमः ॥ ६ ॥ दुर्गायै दुर्गापार्यै सार्यै सर्वक
रण्यै ॥ स्वान्यै तथै वरुणायै भूमायै सततं नमः ॥ ७ ॥ इति सोम्या विरोडायै नता

॥ दुर्गा ॥
॥ २१ ॥

स्तस्यै नमो नमः ॥ नमो जगत्पतिव्योमै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ ११ ॥ या देवी सर्वभूतेषु विष्णु
मायेति शक्तिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १२ ॥ या देवी ॥ चेतनेन्यपि
धीयते ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ १३ ॥ या देवी ॥ बुद्धिज्ञेया संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३
नमो नमः ॥ १४ ॥ या देवी ॥ निद्राज्ञेया संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ १५ ॥ या देवी
स्तथाज्ञेया ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ १६ ॥ या देवी ॥ छायाज्ञेया ॥ नमस्तस्यै ३ न
मो नमः ॥ १७ ॥ या देवी ॥ शक्तिर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ १८ ॥ या देवी ॥ तृप्ता ॥ नमस्त

या देवी ॥ लज्जा ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ १९ ॥

स्यै ३ नमो नमः ॥ २० ॥ या देवी ॥ शान्तिर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २१ ॥ या देवी ॥ जातिर ॥
नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २२ ॥ या देवी ॥ शान्तिर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २३ ॥ या देवी
॥ श्रद्धा ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २४ ॥ या देवी ॥ कान्तिर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २५ ॥
या देवी ॥ लक्ष्मीर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २६ ॥ या देवी ॥ वृत्तिर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो न
मः ॥ २७ ॥ या देवी ॥ स्मृतिर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २८ ॥ या देवी ॥ दयाज्ञेया ॥ नम
स्तस्यै ३ नमो नमः ॥ २९ ॥ या देवी ॥ बुद्धिर ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ ३० ॥ या देवी ॥ मातृ

दुर्गा
२२

कापरं द्रव्यं विभ्रातां कपनाहं ददर्श चरां डामुण्डं शुभं तो शुभं निशुभं योः ४२
ताभ्यां शुभाय वाख्याता अतीव सुमनोहरा कृष्णास्ते स्त्री महाराजभासयंती
हिमाचलं ४३ नैव तादृक् विदुषं दृष्टं केन विदुषं ज्ञायतां काप्यसौ देवी
गृह्यतां चापुंश्चर ४४ स्त्रीरत्नमतिवांर्गगीद्योतयंती दिशस्त्विषा सा
तुतिष्ठति देतेन्दुतां भवान्द्रुमहति ४५ यानिरत्नानि मणयो गजान्वा
दीनि वैष्णवो वैलोकोत्तुसमस्तानि सांप्रतं भांति ते गृहे ४६ गेगावतः समा

रामः
२२

पुरंदरात् ॥ पांशुना तल्लक्ष्मणं तथैवोद्वेगं वाहयः ॥ ४७ ॥ वमानं
हं प्रपूजयामि तत्रिष्टिते गौरी ॥ नमस्तु मिरहानी नयदामी द्वेधसो दुतं ॥ ४८ ॥
निधिरेष्टमहापद्मः समानीतो धनेश्चरत् ॥ किञ्च लिक्कनी दंदो वा छिर्मालाम
लातां ॥ ४९ ॥ चन्द्रोदये कृष्णं गोदेवा च नमस्त्रिष्टिति ॥ तथायं संद
नवरोत्तमं रासीं जायते ॥ ५० ॥ नमो नमो तिरुमाम शक्तिरीशत्वया हता ॥
पाशः ॥ ५१ ॥ नमस्तु मिरहानी नयदामी द्वेधसो दुतं ॥ ५२ ॥ तिरुमाम शक्तिरीशत्वया हता ॥

॥ २० ॥

स्वजातयः॥ वक्रिणी देदौ तु भूमि शिरो देव वासी ॥ ५२ ॥ एवं देवै र्द्वरत्नानि
समस्तान्यहृतानि ते ॥ हृदि त्वे मे षा कल्याणी त्वया कस्मान्न दृश्यते ॥ ५३ ॥
॥ ॥ अखिरुवाच ॥ निशम्येति वचः ॥ सतदा वरुण मुण्डयोः ॥ ५४ ॥ येष
ग्रामा गमयी त्वं इतं देवा महा मरः ॥ निवेति वच कव्या सा गत्वा वचनान्
॥ ५५ ॥ यथा वा म्येति स डी त्या तथा कां प्यं त्वया लघु ॥ ५५ ॥ सतत्र गत्वा
नास्ते शैलोद्देशेति शोभने ॥ सा देवी ताततः पाद ॥ तां मधुरया गिरा ॥ ५६ ॥

॥ २१ ॥
॥ ३० ॥

॥ हन उवाच ॥ देवि देव्यश्चरः सुप्रवे लोको परमेश्वरः ॥ इतो हं ये पितस्ते न च त्वं
कायमिहागतः ॥ ५७ ॥ अवाहतातः सर्वा सुग्रः मरुदेवयो निषु ॥ निज्जिताधि
त्वे देवाः ॥ सगदा हृष्टा त्वत्तत् ॥ ५८ ॥ मप्रवे लोकाः ॥ विलम्बमे देवा वशा तु गाः
॥ यत् ॥ ता न हं सर्वो तु या अदि पृथग्गुण ॥ ५९ ॥ त्रैलोको वरत्नानि मम व
र्या ॥ यो मत्तः ॥ त्रैलोका मत्तानि हतं देव ॥ ६० ॥ श्रीरिदमथ नो इत
मम रत्न ममापि ॥ ६१ ॥ अथ स मत्तं तु या ता पत्य मपि ॥ ६२ ॥ यनि वात्यानि

॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥

वसु ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥
वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् ॥

॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥

मातृकाराविकृतम् ॥ १ ॥ अथ कुटुम्बकम् ॥ अथ कुटुम्बकम् ॥
वर्षमायकेत्तीक्ष्णोत्तथाशक्तिपरश्चधैः ॥ १० ॥ ततो धृतसठः कोपात्कल
नादंमभैव ॥ पणानामुरसेनायामिंदोदेनाम्बवाहनः ॥ ११ ॥ कांश्चित्कार
पुनरेषोदेत्यानामोनवापरम् ॥ अथात्पाचाधरेणान्यान्ध्यानसमहा
कृतम् ॥ १२ ॥ केषांचित्पाठ्यामामनरेवेः कोषानिकेसरी ॥ तथातलपहा
रिणामिंसिहान्दाम्बुदम् ॥ १३ ॥ विच्छिन्नवाडुमिसः कृतान्धवादि

॥ नमो ॥
॥ ३५ ॥

यायेतस्मभीषता ॥ २ ॥ ततः कोपंचकारोच्चैरद्वित्त ॥ गीन्यति ॥ कोपेन वास्या
॥ ३ ॥ ममीयमपुनरा ॥ ४ ॥ कुटीकुरिलास्तपललाटपालकाडुते ॥ कालीक
शलवदनाविनिर्मुक्त ॥ शिनी ॥ ५ ॥ विविचरुद्वानधरानरमालाविभूषणा
ई ॥ ६ ॥ रमोपरीधान ॥ ७ ॥ गतिभेम्वा ॥ ८ ॥ अतिविस्मयवदनाजिह्वाललन
भीषता ॥ निमग्न ॥ ९ ॥ यनान ॥ सपरितद्विभुखा ॥ १० ॥ सावेरोना ॥ गतिताद्या
तयंतीमहासुगान् ॥ सेनानवक ॥ ११ ॥ पक्षयततद्वल ॥ १२ ॥ पार्थिव्याहांकुश

॥ शतः ॥
॥ ३५ ॥

॥ १३ ॥ मोहं दंश ॥ १४ ॥ नितान् ॥ समानोयैकहस्तिनपुरेद्विलेपवसणान् ॥ १५ ॥ नेथे
वयोधंतगेरुं ॥ १६ ॥ मदिनासह ॥ १७ ॥ सि ॥ सिपवकेदयनेश्चर्वपत्यतिभेरव ॥ १८ ॥ स
कन्या ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ दुर्गा ॥
॥ ३६ ॥

॥ जगद्विनाशमकरादनायामिहनास्तथा ॥ १४ ॥ श्रीगणेशाय नमः सर्वमपराधानां निषा
 रितं ॥ दृष्ट्वा दण्डाभिमुखं दत्ताकालीपतिमीषाणां ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्महाभूमिर्भूमा
 स्तीक्ष्णः ॥ छादयात्प्रायश्चित्तं केशवसुतः ॥ १६ ॥ तानि चकारण
 न कानि विष्णुमानानि तन्मुख ॥ १७ ॥ द्यौर्धृतिर्विमानिस्तव हृदि घनोदरं ॥ १८ ॥ ततो
 जहास तिरुष्ठापी संभैरवतारिणी ॥ कालीकरालवक्त्रांतर्दुर्दर्शदशनोज्ज्वला
 ॥ १९ ॥ उत्थाय च महासिंहं देवी तदा मया वत ॥ महीत्यादाय केशेषु शिरस्ते ॥

॥ २ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ तमप्यपात
 ॥ ३ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ पु
 ॥ ४ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ शि
 ॥ ५ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ म
 ॥ ६ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ य
 ॥ ७ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ उ
 ॥ ८ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ अ
 ॥ ९ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ इ
 ॥ १० ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ ए
 ॥ ११ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥ ओ
 ॥ १२ ॥ अथ पुण्डोपप्रासादसंस्कारादं निपातितं ॥

॥ दुर्गा ॥

॥ २७ ॥

कावचः ॥ २४ ॥ यस्माच्चरांचमुखांश्चगृहीत्वा त्रमुपागता ॥ चापुं डं न ततो लोके
प्राप्ता देवि प्रविश मि ॥ २५ ॥ ते मा च रे डे य स रणे पात्र ति के म न्तं ते र दे वी मा
हा त्मे वा ३ मु ग ॥ २६ ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥
वकुलेषु च मै तेषु हरे नै च ॥ २७ ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥ च रे डे च ॥
वान् ॥ उद्या नं स दे मै तेषा नो दे वी ना मा दि दे व ॥ २८ ॥ अद्य म र्दे ये ले र्दे वी ः षडशी
ति रु दायु धाः ॥ कं वृ तं चतु रशी ति ति र्दे वी तु म न्ते र्दे व ॥ २९ ॥ को र्दे वी र्दे वी ति पंच

॥ राम ॥

॥ ३० ॥

शदसराणां कुला निवे ॥ शतकुला निधूषाणां निर्गच्छं तु म मा तया ॥ ३१ ॥ कालका
दो र्दे वा मो र्द्याः काल के या तया साराः ॥ युद्धा य म ज्जा नि र्द्यां तु आ तया त्व रि ता म
म ॥ ३२ ॥ इत्या क्षा ष्ठा कर पतिः शुं भो भै रव शासनः ॥ निज्जगा म महा मै नः सह मै र्व
कु मि र्दे नः ॥ ३३ ॥ आ या तं च रि डि का दृ ष्टा तं मे न्य म ति भी ष्ठा नं ॥ ज्वा खे नेः पू र्या मा स
धरा णी गा नां तं ॥ ३४ ॥ ततः सिं हो म हा ना द भ ती व ह त वा नृ प ॥ घं रा खे ने न त न्ना द
प र्दि का वो प हं ह त ॥ ३५ ॥ धनु र्ज्या सिं हं रा नां ना दा प्र रि त दि श्चु रवा ॥ नि नो दे

॥ दुर्गा ॥
॥ ३८ ॥

भीषणोः काली जिघे विस्तारितानना ॥ ९ ॥ तनिनादमुपश्रुत्य देत्येमेनोश्चतुर्हि
शं ॥ देवी सिंहस्रथा काली सरोधेः परिवारिताः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नन्ते भूय विनाशाय
स्फुरद्दिष्वा ॥ भवायामरसिंहेति दीर्घा वलान्विताः ॥ ११ ॥ वरुणेशगुहविस्मृता
तथैव त्रिशक्तयः ॥ शरीरिणो दिविष्णुस्तद्वेषे श्रुतिर्काययुः ॥ १२ ॥ पश्यं देव
स्य इदं पथा भूषणा वाहनं ॥ तद्वदेव हितस्त्रिपुरसुरान्योद्धृमाययो ॥ १३ ॥ हं
सयुक्तविमाना ये साक्षस्त्रकामखलुः ॥ आयाता वरुणाः शक्तिर्वस्राणी सपि

॥ रामः ॥
॥ ३८ ॥

॥ १४ ॥ देवीसिंहा ॥ १५ ॥ तनिनादमुपश्रुत्य देत्येमेनोश्चतुर्हि
॥ १६ ॥ देवी सिंहस्रथा काली सरोधेः परिवारिताः ॥ १७ ॥ एतस्मिन्नन्ते भूय विनाशाय
॥ १८ ॥ भवायामरसिंहेति दीर्घा वलान्विताः ॥ १९ ॥ वरुणेशगुहविस्मृता
॥ २० ॥ तथैव त्रिशक्तयः ॥ २१ ॥ शरीरिणो दिविष्णुस्तद्वेषे श्रुतिर्काययुः ॥ २२ ॥ पश्यं देव
॥ २३ ॥ स्य इदं पथा भूषणा वाहनं ॥ २४ ॥ तद्वदेव हितस्त्रिपुरसुरान्योद्धृमाययो ॥ २५ ॥ हं
॥ २६ ॥ सयुक्तविमाना ये साक्षस्त्रकामखलुः ॥ २७ ॥ आयाता वरुणाः शक्तिर्वस्राणी सपि

॥ श्रीगणेशाय ॥

गङ्गाजो... ॥ २० ॥ ततः पारिहत
स्त... ॥ २१ ॥
... ॥ २२ ॥
... ॥ २३ ॥
... ॥ २४ ॥

॥ रामः ॥

五

॥ यं प्रजातया तानं दिङ्मिविभुमिच्छ ॥ २५ ॥ वला वले तदथवेदवतोयुद्धं
 क्षिणः ॥ तदागच्छतं यं तु मच्छिवाः पिशितेनवः ॥ २६ ॥ यतो निसुलोः ॥ तेन तयोदे
 व्याशिवः क्वयं ॥ शिव इतीति लोके मिंस्ततः स एवातिमागता ॥ २७ ॥ तपि शुल्वा
 वेदो देवाः शर्वाः स्यात्तं महाकरं ॥ अमर्षा प्रगिता जगमुद्यतः कात्यायनी स्थिता ॥
 २८ ॥ ततः प्रथममेवाग्रे शरशल्वा विहृष्टिभिः ॥ दर्वपुरु इतामर्षास्तां देवी पमरा
 रायः ॥ २९ ॥ सा च तान्मुनिताञ्चोराणान् शूलशक्तिपरशुधान् ॥ विच्छेदलीलया च

श
रुः

२५

॥ दुर्गा ॥

॥ ४० ॥

तधनुमुक्तैर्महेश्वरैः ॥ ३० ॥ तस्याग्रतस्तथा काली पलपानविदारितान् ॥ खड्गं
रापोथितं शरीरं कुर्वती च ॥ ३१ ॥ कमण्डलुजलाक्षेपहतवीर्यान्
तोजसः ॥ वस्त्राणी च कुरोत्युन्नेतुं गाम्पधावती ॥ ३२ ॥ मोहेश्वरी विशुलेन
तथा वज्रेण वेधयती ॥ दैत्यान् जघान वै मनी ॥ तथा शक्त्या तिकोपना ॥ ३३ ॥ सैन्दी
कुलिशपातेन शतशो दोषघ्नना ॥ अतुर्विदारितां पृथ्वा रुधिरैश्च प्रवर्षिताः ॥ ३४ ॥
॥ ३५ ॥ नृपुण्ड्रपद्मविधरा ॥ दंष्ट्रापङ्क्तमहमः ॥ द्वादशभुजा ॥ त्र्यम्बकेशावति

॥ रामः ॥

॥ ४० ॥

दारिताः ॥ ३५ ॥ नरेवैर्विदारितांश्चान्यान्महयन्ती महाकरान् ॥ नारसिंही च वा
राजो नादाग्रो दिगं वरा ॥ ३६ ॥ बाणद्वहो मेकरा शिवहृत्पिङ्गिताः ॥ पेतुः
पृथिव्यां पतितं स्तब्धं श्मशानादथमातदा ॥ ३७ ॥ इति मातृगाणां कुक्षं मर्दयन्तं महासु
गम् ॥ दृष्ट्वा भुपयेर्विविधैर्नयैर्द्वारिभैर्निकां ॥ ३८ ॥ पलायनपरा नृष्टो दैत्या
न्मातृगाणां दितान् ॥ योद्धुमप्याय यो कुक्षे रक्तवीजो महाकरः ॥ ३९ ॥ रक्तविं
डुर्यदाभूमोपतत्यस्य शरीरतः ॥ समुत्पतन्ति मेदिन्यास्तत्त्वमाणास्तदाकरः ॥ ४० ॥

॥ दुग्गा ॥

॥ ४२ ॥

त ॥ वापगाभीनतो देवा भयमाजगुस्तम ॥ ५१ ॥ ताविषसा न्मुगन्धश्चाचं डि
काप ॥ ५२ ॥ उवाच काली चापुण्डे विस्तरं वदनं कुरु ॥ ५३ ॥ पञ्च स्वपातसं
भूतान् रक्षा विद्रुमस्य फगान् ॥ रक्षा विंदोः प्रती छत्वं वक्त्रेणानेनैवे गिता ॥ ५४ ॥
भक्त्यंती चरणोत्तुत्पन्नान् महास्रगान् ॥ सर्वमेव जग्ये दैत्यः क्षीणारक्तो गमि
ष्यति ॥ ५५ ॥ भक्त्या पाणास्त्वया चोयान् चोत्पन्नान् तिचापरे ॥ इत्युक्ता तां ततो
देवी शूलेनाभिजघानतं ॥ ५६ ॥ पुण्डेन काली जगद्देवता वीजस्य शोणितं ॥ त

॥ राम ॥

॥ ४२ ॥

ततो ॥ ५७ ॥ नवास्या ॥ ५८ ॥ दिवतो
निकेका ॥ ५९ ॥ रक्षास्तस्य देहात्तु रक्षावशो गितं ॥ ६० ॥ यतस्ततस्तद्वक्त्रे
नवास्या ॥ ६१ ॥ पुती ॥ ६२ ॥ तस्य रक्षा तां महास्रगः ॥ ६३ ॥
ताश्च ॥ ६४ ॥ राजप्रीतो तस्य वशो गित ॥ ६५ ॥ देवी शूलेन वक्त्रेणात्राणो रसिपि
रुधिभिः ॥ ६६ ॥ जघन नदीजं वक्त्रे ॥ ६७ ॥ गिता ॥ ६८ ॥ सपया तमही
उवाच ॥ ६९ ॥ नारीता ॥ ७० ॥ ताला ॥ ७१ ॥ ताला ॥ ७२ ॥ ताला ॥ ७३ ॥ ताला ॥ ७४ ॥ ताला ॥ ७५ ॥ ताला ॥ ७६ ॥ ताला ॥ ७७ ॥ ताला ॥ ७८ ॥ ताला ॥ ७९ ॥ ताला ॥ ८० ॥ ताला ॥ ८१ ॥ ताला ॥ ८२ ॥ ताला ॥ ८३ ॥ ताला ॥ ८४ ॥ ताला ॥ ८५ ॥ ताला ॥ ८६ ॥ ताला ॥ ८७ ॥ ताला ॥ ८८ ॥ ताला ॥ ८९ ॥ ताला ॥ ९० ॥ ताला ॥ ९१ ॥ ताला ॥ ९२ ॥ ताला ॥ ९३ ॥ ताला ॥ ९४ ॥ ताला ॥ ९५ ॥ ताला ॥ ९६ ॥ ताला ॥ ९७ ॥ ताला ॥ ९८ ॥ ताला ॥ ९९ ॥ ताला ॥ १०० ॥ ताला ॥

॥ दुर्गा ॥
॥ ४३ ॥

तस्ते ह्यपतुलपचापुखिदयानृप ॥ ६१ ॥ तेषां माहात्म्यो जातो न नर्ता मृद्वदो ह
तः ॥ ॥ अतिपार्कण्डेयपुराणे सावर्णिने पञ्चतरे देवः ॥ ॥ हात्मे रक्तवीजवधः ॥ ॥
राजो वीरः ॥ ॥ विविचमिदमाख्यातं भक्त्यभिरुचयः ॥ ॥ याचुरितमाहात्म्यं रक्त
वीजवधाश्रितं ॥ ॥ पूजयेद्वाप्यहं शत्रुरक्तवीजे निपातिते ॥ चकार शुंभो यत्क
र्म निशुंभश्चातिकोपनः ॥ २ ॥ ॥ अस्मिन्वान ॥ ॥ चकार कोपमवुलं रक्तवीजे निपा
तितं ॥ शुंभासरो निशुंभश्च हते हते सुता हवे ॥ ३ ॥ इत्युक्तं पुराणे शुंभिलोक्या

॥ रामः ॥
॥ ४४ ॥

पुष्पपुद्गलः ॥ अप्यथावन्निशुंभोऽपि मुख्याकारे सेनया ॥ ४ ॥ तस्याशतस्तथाप
येण श्रुयोऽमहासुरः ॥ संदष्टोऽष्टपुराः क्रुद्धा हंतुं देवीमुपाययुः ॥ ५ ॥ अज
गाममहावीर्यः शुंभोऽपि खले च तः ॥ निहंतुं चण्डिकां कोपात्कृत्वा युद्धं तु
मातृभिः ॥ ६ ॥ ततो युद्धमतीवामी देव्याः शुंभनिशुंभयोः ॥ शरवर्षमतीवोयं मे
घवारिवर्षतोः ॥ ७ ॥ विच्छेदास्तां च रास्ताभ्यां चण्डिका स्वशरीरकोरेः ॥ ताडयामा
सतां गोपुशस्त्रौघे रक्षरे श्वरो ॥ ८ ॥ निशुंभो निशितं रक्तं चर्मवादाय कथ

॥ दुर्गा ॥
॥ ४४ ॥

मं ॥ अताडयन्मृद्विसिंहदेवावाहनमुत्तमं ॥ १२ ॥ ताडितेवाहनेदेवीस्तरयेणासि
पुत्तमं ॥ निशुंभस्याशुविच्छेदचर्मवाप्यष्टचंडक ॥ १३ ॥ छिन्नेचर्मणिखड्गेवश
क्तिंविशेषमोसरः ॥ तामप्यस्यद्विधाचकेचकेणाभिमुरवागतां ॥ १४ ॥ कोपाध्मातो
निशुंभोयश्चलंजयाहृदानवः ॥ अयातंमुखिपातेनदेवीतत्रायत्तुरायत् ॥ १५ ॥
अविधायगदांमोपिविशेषगण्डिकांशति ॥ मायिदेव्याविशूलेनभिन्नाभश्च
त्वमागता ॥ १६ ॥ ततःपरशुहस्तंतमाभ्यांतंदैत्यपुंगवं ॥ आहृत्यदेवीवारणोद्येया

॥ रामः ॥
॥ ४४ ॥

तयत्तुभूतले ॥ १७ ॥ तसिन्धुमेममविचरि ॥ धातर्प्यतीवसंभुद्धः
प्रयथोहंतुमंदितां ॥ १८ ॥ परथस्थानथापुच्छेर्हीतप्रपायुधैः ॥ भुजेरष्टाभिर
तुलेर्वाप्यशेषंभोनभः ॥ १९ ॥ तमायांतं समालोक्यदेवीशरत्प्रवादयत् ॥ ज्वा
लदंवागिधनुस्सुगगरीजुःसह ॥ २० ॥ परयापामककुभोनिजघ्न्यास्वमनद
॥ २१ ॥ तदेवमैवातांतंजीवधविधायिना ॥ २२ ॥ ततःसिंहोमहानोदेस्त्याजिते
ममहामदैः ॥ २३ ॥ ततःकालीसमुत्पत्यग

॥ दुर्गा ॥

॥ ४५ ॥

गनंस्मात्तद्व्यत ॥ करामांतनिनादेनप्राक्त्वास्तेतिरोहिताः ॥ २० ॥ अह
तान्माशिवंशिवहतीचकार ॥ तेश्चैस्मुरास्तेभ्यःशुभःकोपंपरंययो ॥ २१ ॥ दु
गात्प्रसिद्धतिष्ठतिता ॥ अस्मांवितायता ॥ अदाजयेत्प्रमिहितदेवताकाशमंस्थि
ते ॥ २२ ॥ शुभेनागात्प्रसिद्धतिष्ठतिता ॥ अदाजयेत्प्रमिहितदेवताकाशमंस्थि
भासातिरस्ताप्रदेत्कया ॥ २३ ॥ सिंहादेनशुभस्यव्याप्तलोकत्रयांतरं ॥ निर्धा
तानिःस्वनोद्योरोजितनगननीए ॥ २४ ॥ शुभसुकांछगान्देवीशुभस्तत्प्रहितां

॥ रामः ॥

॥ ४६ ॥

हरान् ॥ सिंहादेनशुभस्यव्याप्तलोकत्रयांतरं ॥ निर्धा
तानिःस्वनोद्योरोजितनगननीए ॥ २४ ॥ शुभसुकांछगान्देवीशुभस्तत्प्रहितां
शुभश्चकवावाकन ॥ अदाजयेत्प्रमिहितदेवताकाशमंस्थि
को ॥ अदाजयेत्प्रमिहितदेवताकाशमंस्थि
ह ॥ अदाजयेत्प्रमिहितदेवताकाशमंस्थि

॥ दुर्गा ॥

॥ ४६ ॥

प्रधावते वेहंतुं देवसेना समावृतः ॥ ३० ॥ तस्यापतत एवायुगदां विच्छेदचण्डिका ॥
॥ गङ्गेन शितधारेणामवभूलं समावृते ॥ ३१ ॥ अलहस्तं समायांतं निशुंभममरा
र्दनं ॥ हृदि विद्याधमूलेन वेगा विद्धे न चण्डिका ॥ ३२ ॥ भिन्नस्य तस्य भूलेन ह
स्यानिःसृतोपरः ॥ महाबलो महावीर्यसिद्धेति पुरुषो वदन् ॥ ३३ ॥ तस्य नि
ष्क्रामतो देवी प्रहस्य खनवत्ततः ॥ शिरश्चिच्छेद गङ्गेन ततो सावपतद्भुवि ॥ ३४ ॥ गायः ॥
ततः सिंहश्च खादो गदं श्चाक्षस्य शिरो धरात् ॥ चक्रं स्तोत्रं तथा काली शि ॥ ३५ ॥

वदन्ती तथा एव ॥ ३५ ॥ कोपारो शक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेशुर्महासूराः ॥ इहा
सीमं च प्रतप्तोऽसौ नान्यो निराहताः ॥ ३६ ॥ माहेश्वरी त्रिभूलेन भिन्नाः पेतुस्त
थापि ॥ वाराही तु उद्यातेन केचिच्चरणीकता भुवि ॥ ३७ ॥ खरा उखा उंचवकेणा
देवतादानवादिभिः ॥ दन्तेना देवी हस्ताग्निमन्त्रेन तथापि ॥ ३८ ॥ केचिदि
नेशुराणां को देवतामहाह्वराः ॥ मन्त्रिणाश्चापरे काली शिवस्ती मृगाधि
पतिः ॥ ३९ ॥ इति माहेश्वरी उपासना सावर्हिणं कर्म चतुर्देवीमाहात्म्ये निशुंभत

॥ इगर्गा ॥
॥ ४७ ॥

धः ॥ ॥ अस्मिन् वाच ॥ ॥ निदुम्भं ॥ ॥ इतं दृष्ट्वा प्रातरं प्राणसंमितं ॥ हन्यामानं वलं
वयुं प्रकृष्टं ॥ ॥ १ ॥ वलान्नेपदुष्टं तं मादुर्गो गर्वमावह ॥ च न्यामां च
अमा धित्युद्यमस्य तिपानिनी ॥ २ ॥ देवुवाच ॥ एकैवाहं जगत्पत्रद्वितीय
काममापरा ॥ एतेन हृष्टमय्येव विशंत्यो मदि हृत्यः ॥ ३ ॥ ततः समस्तास्ता
देव्यो ब्रह्मणा प्रमुखास्तय ॥ तस्या देव्यास्तनो जहुरे कवामी तदा चिका ॥ ४ ॥
॥ देवुवाच ॥ ॥ इह विभूता बड्भिः रिहन्त्येय्यदा स्थिता ॥ तत्संहतं मये कै

॥ रामः ॥
॥ ४७ ॥

वतिष्ठा म्पाजो स्थिरो भव ॥ ५ ॥ ॥ अस्मिन् वाच ॥ ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं देव्याः युं मस्य रो
भयोः ॥ पशुत्वं सर्वदेवानां ॥ कुरारो वदामा ॥ ६ ॥ शरवैर्धः ॥ तैः शस्त्रैस्तथात्रे
श्रेवदामोः ॥ ततो युद्धं नृद्वयं सर्वदेवैः ॥ ७ ॥ दिव्यं वाणिशतशो मुमु
क्षुः ॥ अथ चिका ॥ वमं जतानि देतो नृस्य प्रतीक्षात कर्तुमि ॥ ८ ॥ मुक्ता नितेन वा
त्राणि विनागते ममेक्षरी ॥ समजली लोचोऽहं करो ह्यारणा ॥ ९ ॥ नक्तश
रशोते हर्षं ॥ १० ॥ ॥ मापित्वुः पिना देवी धनुश्चिच्छेद्वसुभिः ॥ १० ॥

॥ इति ॥
॥ ४८ ॥

॥ हिनेधनुषिदेते इत्यथाशक्तिमथादे ॥ विछेदेवीचक्रातामप्यस्यकोरस्थि
तां ॥ ११ ॥ ततः खड्गमुपादाय शतवडं च धनुमत ॥ अथ धावतदोदेवीदे ॥ नाम
धिपेश्वरः ॥ १२ ॥ तस्यापततर वायुवक्रादेछेदवपिडि ॥ अथ मत्तैः शितैर्वा
गोपुर्वाचककशमले ॥ १३ ॥ हताश्वः शतदादेता शिखिन ॥ मरथिः ॥ ब्रथा
हमुत्तरधोर ॥ १४ ॥ विछेदापततस्त ॥ निशितैः शेरः ॥ गमः ॥
तथापिसोमधवावतामु ॥ १५ ॥ मसुर्धिपातयामासहृदये ॥ ४८ ॥

॥ देवपुंगवः ॥ देव्यास्तं चापिसादेवी तने चोत्थात उद्यत ॥ १६ ॥ तलधहाराभिहतो
निष्पातमही तले ॥ सदेत्तागजः सहसा पुनरेवतथोत्थितः ॥ १७ ॥ उत्पत्य वधगृ
ह्योच्चैर्देवी गगनमाश्रितः ॥ तत्रापि सा भिराधारायुधेतेन च गिरिका ॥ १८ ॥
निमुहं रवेतदोदेता शिरिका वपरणं ॥ चक्रतुः प्रथमं सिद्धमुनिविस्मयकार
कं ॥ १९ ॥ ततो निमुहं फटिरं कृत्योतेनामिकासह ॥ उत्पत्य धामयामासचि
ह्नपधरणीतले ॥ २० ॥ ससिसोधरणी धाय मुहिमुद्यमेवेगितः ॥ अथ धाव

॥ दुर्गा ॥

॥ ४९ ॥

तदुद्यात्माचण्डिका निधने छया ॥ तमायांतं ततो देवी सर्वदेवजनेश्वर ॥ जगत्पा
यातयामास भित्वा शृते तदसि ॥ १२ ॥ सगतः ॥ १३ ॥ पातो वां देवी श्लाघ्ये वि
रक्तः ॥ बालयन्महं मयि नादिही जमपर्वतं ॥ १४ ॥ ततः प्रसन्नमखिलं ह
ते तस्मिन्नुत्तमनि ॥ जातमस्य मती ॥ निर्मलं च भवनाः ॥ १५ ॥ उत्पत्ते मे
धाः सोल्कायेषां गान् देवप्रययुः ॥ सीरतां मार्गवाहिनास्तथा संनयति ते
१५ ॥ ततो देवगणाः पद्मं शनिर्भगवान् ॥ कर्तुं निर्हते तस्मिन्नाधवललितं ज

॥ रामः ॥

॥ ४९ ॥

गुः ॥ १६ ॥ अवा दयस्तथैवान्ते न नृत्तुश्चाप्सरो ग ॥ १७ ॥ ववुः पुण्यास्तथा वाताः सुप्र
भो भूदिवाकरः ॥ १८ ॥ जज्वलुश्चाप्यः शांताः शांता देवजनि तस्वनाः ॥ इति मा
करीष्यपुर्गो सातर्गिदेवतं तरे देवी माहात्म्ये शुभवधः ॥ १९ ॥ सहस्रवाच ॥
देवहते तत्र महामेधाः सारावलि पुरोगामा रत्ना ॥ कात्यायनी तु पुत्रु रिष्टं
वाहिना विवचानु ॥ २० ॥ शिताशा ॥ २१ ॥ देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद प्रसीद मात
२२ ॥ गविलस्य ॥ प्रसीद विष्णुश्चरिणो हि विष्णुत्वमीश्वर दिविवरावरस्य ॥ २३ ॥

॥ दुर्गा ॥

॥ ५० ॥

अध्याभूता जगतस्तु मे कामही स्वरोपायतः स्थितामि ॥ अथां स्वतः स्थित
यात्त्वये तदाप्यारतिस्तु मन्त्रं च वीर्ये ॥ ३ ॥ त्वं वै ह्यवी शक्तिरनंतवीर्या वि
श्वस्य वीजं परमादिमाया ॥ मयो ॥ तं देवि समस्तमेतत्त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्ति
हेतुः ॥ ४ ॥ विद्याः सत्तत्त्वैर्वेदविभेदाः विद्याः समस्ताः सकला ज्ञातु ॥ त्वये
कथा प्रेरितं मं वये तत्काते स्तुतिस्तु वापरापसा ॥ ५ ॥ सर्वभूता यदा देवी स्वर्गा
मुक्तिप्रदायिनी ॥ त्वं कृता कृतये कालाभवं तु यमोक्तयः ॥ ६ ॥ सर्वस्य बुद्धिः

॥ रामः ॥

॥ ५० ॥

पिता जनस्य हृदिसंस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गा देवि नारायणि नमोस्तुते ॥ ७ ॥ कलाका
पुत्रादिश्रेयापरिणामप्रदायिनि ॥ दिश्वस्योपरतो गच्छेना ॥ ८ ॥ सर्वमंगलमंगल्येति
वे सर्वार्थसाधिके ॥ शरण्यं चं चं गौरिना ॥ ९ ॥ हृदि स्थिति विनाशानां शक्तिभूते सना
तनि ॥ गुणाश्च ये गुणमयेना ॥ १० ॥ शरणागतदीनार्त्तपरिवारापरायणे ॥ सर्वस्या
र्तिहरे देविना ॥ ११ ॥ हंसयुक्तविमानस्थे ब्रह्माणी त्रयधारिणि ॥ कौशांभः क्षरिके दे
विना ॥ १२ ॥ त्रिशूलचंडाहिधरो महाबलमवाहिनि ॥ माहेश्वरी स्वरोपायाना ॥ १३ ॥

॥ दुर्गा ॥
॥ ५१ ॥

महं कुरुते गणेशि देवेन धे ॥ कोमारी रूपं संस्थाने नारायणि नमो स्तुते ॥ १४ ॥
इति गणेशः प्रसीदते स्ववीर्येण ॥ १५ ॥ गृहीतो यमहा
के दह ॥ १६ ॥ दारा हर्षाणि शिवे नारा ॥ १७ ॥ नृसिंह रूपेणो गेरा हं तुं देत्या
क्तो धमे ॥ त्रैलोक्य नारायण हितेना ॥ १८ ॥ किरीटिनि महावज्रे महस्र जयेना ज्वले
वज्रपाणि ॥ वैदि नारायणि नमो स्तुते ॥ १९ ॥ शिव हती स्व रूपे राहते देत्य महावले ॥
घोर ये महारति ॥ २० ॥ इच्छा हरालवदने शिरो गाला विभूषणे ॥ वामुण्डे मुण्ड
मथनेन ॥ २१ ॥ लज्जे महा विदेह देय विष्वधे धेवे ॥ महायत्रि महा माये

॥ रामः ॥
॥ ५२ ॥

॥ २२ ॥ मेघे मरुते प्रतिवापामतापसि ॥ निदते त्वं शरी देशेना ॥ २३ ॥ सर्व स्वत
गति मन्त्रिते ॥ मेघे ॥ त्वादिना देवि दुर्गे ॥ विनमो स्तुते ॥ २४ ॥ एत
दन सै ॥ लोवन जग ॥ जितं ॥ पातुनः सर्व पीति मय कात्या धनिनं मा स्तुते ॥ २५ ॥
ज्वाला कराल पाद ॥ यशो ॥ मूरनं ॥ विशूलं पा ॥ गोपी ते म ड्कालि नमो स्तु
॥ २६ ॥ वि ॥ मुने र्ज ॥ हने ना पूर्य या नगात् ॥ साधं रा पातु नो देवि पापे
॥ २७ ॥ न ॥ ॥ यफरा मृद साप कचा चेतरे ॥ कोर ज्वलः ॥ शुभाग्र खडे

॥ दुर्गा ॥

॥ ५३ ॥

एतच्च पयच्छागिजगत्सु पुणकारकं ॥ ३५ ॥ देवा ऊचुः ॥ सर्वा वाधा प्रणमते वैलो
क्यसा ॥ विजेदुरि ॥ एते वत्त पाकार्य मस्मदे रि विनाशनं ॥ ३६ ॥ देवुवाच ॥
वैवस्वते त ॥ स ॥ अष्टाविंशति मेयुगे ॥ शुभो निशुं भंश्चे वान्मावुत्पत्स्येते महा
स्रगे ॥ ३७ ॥ नंदगोपगृहे जात यशोदाग सिंभवा ॥ ततस्तौ नाशयिष्यामि विंध्या
चल निवासिनि ॥ ३८ ॥ पुनरप्यतिगौडेरान्नोपायं शिवीतले ॥ चतुर्थी हनि
ष्यामि वै प्रवितांस्तदानवान् ॥ ३९ ॥ मत्स्यं त्वा श्रुता बुयान्वै प्रविता न्महासु

॥ रामः ॥

॥ ५३ ॥

रा ॥ रक्तादंताम विष्टा विराडि मीक सुमोदय ॥ ४० ॥ ततो मां देवताः स्वर्गो मर्त्यलो
क च मोचय ॥ कचं तो वा हरिष्यंति सततं रक्तदंतेकां ॥ ४१ ॥ भूराश्रुतवाचिं वरु
मनाहृष्टा मंभसि ॥ मुनिभिः संकता भूपोसंभविष्यन्मयो निजा ॥ ४२ ॥ ततः श
तेन नेवाणां निरीक्षितं विष्णुनीन ॥ कीर्त्तयिष्यंति मनजाः शताक्षी मिति प्रां
ततः ॥ ४३ ॥ ततः समुद्रं लंघयन्मातुषे हसमुद्रं दे ॥ परिष्यामि मकराः शोके राक्ष
सैः प्राराभारके ॥ ४४ ॥ राकं भरीति दिव्याति तदायास्याग्रहं भुवि ॥ ते वै वचवश्चि

॥ ४७ ॥ दुर्गादेवीति विख्यातं तन्मेनामभविष्यति ॥ पुनश्च
॥ ४८ ॥ हं यदा विप्रं कृत्वा विप्रं तले ॥ ४९ ॥ हं सिमन्तं विद्यामि मुनीनां त्राणकारणं
न ॥ तदा मां धुनः सर्वलोकां नानुसृत्य ॥ ५० ॥ मीमादेवीति विख्यातं तन्मेना
मभविष्यति ॥ यदा स्यात्तदा लोके महाबाधां वरेण ॥ ५१ ॥ तदा हं धामं त्र
पं द्वासं त्वं वदस्व दं ॥ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वशिष्ठ ॥ ५२ ॥ धामरी
नेव सां त्रैलोक्यदास्तोषां तिसर्वतः ॥ इत्यं यदा स्यात्तदा नवा त्वाभावेष्यति ॥

॥ ५० ॥ तदा तदा तदा ॥ ५१ ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे साव
॥ ५२ ॥ त्रैलोक्यं नो देवीमाहात्म्ये नारायणी स्तुतेः ॥ ५३ ॥ देव्युवाच ॥ समिन्नेवेश्वरं नि
॥ ५४ ॥ तं कुरु मेऽन्यः समाहितः ॥ तदा हं सकलां बाधां शपायिष्याम्यमंशयं ॥ ५५ ॥ मधु
॥ ५६ ॥ नेरभनाशं वमहिषा सरधातनं ॥ कीर्त्तयिष्यंति ये तद्ब्रह्मं शुभं निशुंभयोः ॥ ५७ ॥
॥ ५८ ॥ यदा मां दत्तं तदा नवा चैव चेतसः ॥ श्रोष्यंति चैव ये भक्त्या मम माहात्म्यमुत्त
॥ ५९ ॥ मं ॥ ६० ॥ न तेषां दुष्कृतं किंचिदुष्कृतं तत्थानवापदः ॥ भविष्यति नदारिद्र्यं नैवेष्टवि

प्रदर्शने ग्रहपीडाः चोयासुमाहात्म्यं शृङ्गयात्म्यम् ॥ १५ ॥ अपसर्गाः शम्भु
 र्यां तिग्रहपीडाश्च दारुणाः ॥ दुःखप्रवृत्तिर्दृष्टं सत्त्वममुपजायते ॥ १६ ॥ बाल
 ग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिकारकं ॥ संघातभेदे च नृणां मैत्रीकरणमुत्तमं
 ॥ १७ ॥ दुर्हृत्तानां पशोः प्राणां दलहानिकारकं ॥ रक्षाभूतपिशुनानां परनादेव
 नाशनं ॥ १८ ॥ सर्वमेतन्माहात्म्यं मम सन्निधिकारकं ॥ पशुपुष्पाद्यध्वेषे च
 गंधदीपैस्तथोत्तमैः ॥ १९ ॥ विद्याणां भोजनैर्होमैः प्रोक्षणीये रहनिशं ॥ अन्ये

रामः ॥
 ५६ ॥

अविविधभोगैः प्रदोनेव तस्मै राया ॥ २० ॥ प्रीतिर्मे क्रियते सा सिन्धु कृत्स्नवरिते
 भुजे ॥ शुभे राये पापानि तया गणं प्रयच्छति ॥ २१ ॥ रक्षां करोति भूतेषु जन्मनां की
 र्त्तनं मम ॥ युद्धेषु रित्यन्ते युद्धे च निर्वहणं ॥ २२ ॥ तस्मिन् भुजे वैरि कृतं प्रयत्नं
 न जायते ॥ युष्माभिस्तु यो यश्च याश्च बल्यर्षिभिः कृता ॥ २३ ॥ वक्ष्यामि च क
 तां कृतां कृतप्रयच्छंति युष्मां मतिं ॥ अरण्येषां तरे वापि दावाणि परिवारितः ॥ २४ ॥ द
 म्भुवि वीर्यतः शून्यं गृहीते वा विशत्रुभिः ॥ सिंह्याश्चानुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः

२७

॥ दुर्गा ॥

॥ ५७ ॥

॥ ५७ ॥ रात्रि कुन्दे लक्ष्म्यो वं धगानोपि वा ॥ आधुनिको वा वातेन स्थितः पो
 नि म्हाणवे ॥ २६ ॥ धतुमुत्तापिशेषेषु रं यो मे भूशदारुणे ॥ सर्वावाधासु दोगसु
 देवनाभा विजैवा ॥ २७ ॥ परमेतच्चरितं नरो मुद्येत संकरान् ॥ मय प्रभावात्सिं
 हाद्यास्य मे भोगान्मथा ॥ २८ ॥ रोदेवपलायंते स्मरतश्चरितं मम ॥ २९ ॥ चरुधिरुवा
 च ॥ ३० ॥ इत्युक्तं गवनी चण्डिका चण्डविक्रमा ॥ ३१ ॥ पश्यतामिव वानां तत्रैवा
 तरधीयत ॥ ते देवानि रात जाः स्वाधिकारा न दद्यापुन ॥ ३२ ॥ यत्त भागभुजः सर्व

॥ रत्न ॥

॥ ५७ ॥

॥ ३३ ॥ दुर्विनिर्हारायः ॥ देत्या शोदेत्या निहते शुभे देव रिपो युधि ॥ ३४ ॥ जगदिदं सिनि
 त सिना होये तुल विक्रमे ॥ निशुभे च महावीर्ये शेषाः पातालमग्नयः ॥ ३५ ॥ एवं
 प्रवर्तते विभीषा निन्धा धिभुगभुनः ॥ संभूय कुरुते भूपजगतः गणेश भुन ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥ तन्मोहते तेषु मेव तिष्ठं प्रसूते ॥ साया विना व वितान ॥ ३८ ॥ इदं प्रयच्छ
 ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

मवतालेसनातनी ॥ ३६ ॥ तव काले नृणां सैवलक्ष्मीर्द्विप्रदा गृहे ॥ सेवाभावे
नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ३७ ॥ कृतांगं पूजिताय ध्येयं ध्यात्वा दिभि
नृणां ॥ ३८ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ३९ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
सारगिके मन्त्रे ते देवी ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४० ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४१ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४२ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४३ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४४ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४५ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४६ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४७ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४८ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ४९ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ५० ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां

॥ रामः ॥
॥ पट ॥

देवता यतः ॥ ५१ ॥ मोहंते मोहिताश्चैव मोहमेघांति वापरे ॥ तपु
प्राप्ते महाराजशरणं परमेश्वरी ॥ ५२ ॥ आराधितां सेवन्तं भोगस्तर्गापवर्गादा
॥ ५३ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ॥ ५४ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
पहाभागं नमृषिं शंसितवतं ॥ निर्विघ्नोति पमत्वेन राज्यापहरणं ॥ ५५ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
मद्यस्तपसे सदेवैः प्रहामुने ॥ संदर्शनार्थं मवायानदी पुलिनसंस्थितः ॥ ५६ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
सदेवैः प्रहामुने ॥ संदर्शनार्थं मवायानदी पुलिनसंस्थितः ॥ ५७ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
सदेवैः प्रहामुने ॥ संदर्शनार्थं मवायानदी पुलिनसंस्थितः ॥ ५८ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
सदेवैः प्रहामुने ॥ संदर्शनार्थं मवायानदी पुलिनसंस्थितः ॥ ५९ ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां
सदेवैः प्रहामुने ॥ संदर्शनार्थं मवायानदी पुलिनसंस्थितः ॥ ६० ॥ नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां

॥ ११ ॥ निराहरोयताहरोतन्मनरेको
॥ १२ ॥ ददुत्तौवलिचैवनिजगात्रासृगुच्छितं ॥ एवंममागध्यातोस्त्रिभि
॥ १३ ॥ परिबुद्धाजगद्धात्रीप्रत्यक्षंवाहचण्डिका ॥ देवुवाच ॥
॥ १४ ॥ यत्पार्थतेवयाभ्युपन्याचकुलनंदन ॥ १० ॥ मत्तस्तस्याप्यतांमर्वपरिबुद्धाददापि
॥ १५ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोवबेनृपोराज्यमविभंशयन्जन्मान ॥ ११ ॥ अत्रैव
॥ १६ ॥ निजराज्यंरुतश्चुवलंबलात् ॥ सोपिवैश्यस्ततोत्तानंवबेनिर्विभमानमः ॥ १२ ॥

॥ राघः ॥
॥ ५९ ॥

॥ १७ ॥ नृपतिश्चकारकं ॥ देवुवाच ॥ रुतौहोपिर्नित्यंरुतं
॥ १८ ॥ इत्यारिपूज्यंरुतितंतवत्त्रयमविष्मति ॥ पुनश्चभू संराघ
॥ १९ ॥ नृपतिश्चकारकं ॥ देवुवाच ॥ रुतौहोपिर्नित्यंरुतं
॥ २० ॥ तंप्रयच्छामिसंसि ॥ २१ ॥ वद्वंनहिता
॥ २२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ इतिस्तत्तायोदेवीयथाभिलक्षितंवरं ॥ २३ ॥ वद्वंनहिता
॥ २४ ॥ सत्तमस्तथाप्यभिभुता ॥ रुतौहोपिर्नित्यंरुतं ॥ २५ ॥ सत्तमस्तथाप्यभिभुता

五

[illegible]

卷之四

॥६॥

湯

銀五文

निजदेवत्वमासात्स्यति ॥ ॥ चलोपगतेजगदं विकेमया विसर्गे विह्वरही
नमीरितं ॥ तदस्तु संप्रणम्य संप्रसादतः संप्रत्य सिद्धिश्च गमाभिजायतां ॥ श्री
शाके १६५४ फाल्गुनकृष्ण त्रयोदश्यां गुरुदासरेलिनितः प्रियं पुस्तकं गौरीपाति
ज्योतिर्विना देवाणां निवसतां ॥ ॥ स्वस्ति श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ दिवि विभ्रवि रुदा
वलिहिरुदा ॥ ॥ तयुवराज श्री श्री श्रीमन्महादेवसेने देवानां सदा समर
विजयि ॥ ॥ ॥ अनेन लिखनयोगेण भवानी श्रीनारकपादि ॥ शुभं ॥

卷之四

紅雲

2.029	I
-------	---

2029 I